

عنوان مقاله:

طبیعت گردی (اکوتوریسم) و جایگاه آن در ایران

محل انتشار:

اولین همایش ملی گردشگری، جغرافیا و محیط زیست پایدار (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسنده:

سعید الماسی - دانشجوی کارشناسی ارشد جغرافیا و برنامه ریزی روستایی

خلاصه مقاله:

طبیعت گردی (اکوتوریسم) گردشگری مبتنی بر طبیعت است، یکی از عوامل توسعه این صنعت جاذبه های گردشگری است، ممکن است منابع زیادی وجود داشته باشد که مجذوب کننده باشند اما توانایی جذب گردشگر را نداشته باشند به طور کارکردی جاذبه نیستند. در این پژوهش سعی شده با توجه به پتانسیل های اکوتوریستی کشور زمینه های توسعه طبیعت گردی در ایران فراهم شود، چرا که طبیعت گردی (اکوتوریسم) شاخه ای قابل توجه از صنعت توریسم است. بررسی های انجام شده در این پژوهش به روش توصیفی - تحلیلی صورت گرفته و داد ها از منابع کتابخانه ای و اسنادی گردآوری شده اند، سرزمین ایران که بخش وسیعی از فلات ایران است و با وسعت 1.648.195 کیلومتر مربع، عرض 25 تا 40 درجه شمالی و طول 44 تا 64 درجه شرقی به شکل چهارضلعی نامنظمی قرار گرفته که به دلیل موقعیت جغرافیایی خود مملو از تنوع است. محیط طبیعی ایران اعم از چشم انداز کوهستانی، پیاکوهی، جلگه های هموار، دارای توان های بالقوه زیادی است که می تواند در زمینه اکوتوریسم مورد بهره برداری قرار گیرد، اما گردشگری طبیعی در ایران با چالشهایی مواجه است مانند موانع زیست محیطی و بهداشتی، عدم برگزاری تورهای طبیعت، مسئله امنیت، موانع فرهنگی و اجتماعی، موانع شغلی و سطح درآمد، موانع آموزشی و کمبود نیروی انسانی متخصص، موانع زیربنایی و نداشتن متخصص گردشگری طبیعی. توسعه صنعت گردشگری طبیعی در ایران به دلیل نیاز اکوتوریست ها به امکانات متعدد، برای عده کثیری نیز اشتغال ایجاد خواهد کرد. اکوتوریسم موجب فقرزدایی، ارتقای سطح زندگی مردم و کاهش مهاجرت روستائیان به شهرها می شود در این جهت راهکارهایی را می توان پیشنهاد نمود مانند شناسایی مناطقی که استعداد باروری گردشگری طبیعت را دارند، تدوین خط مشی توسعه های آتی، فرهنگسازی گردشگران جهت برقراری ارتباط با افراد بومی، انجام تبلیغات مناسب و توسعه و بهسازی شبکه های ارتباطی کشور.

کلمات کلیدی:

طبیعت گردی (اکوتوریسم)، ایران، گردشگر، چالش، طبیعت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/248305>

